Professionele veranderkunde (planned change),klokkenluiden en paranoia

Laten we het concept van de klokkenluider eens vanuit een andere invalshoek bekijken dan louter het voeren van juridische geschillen en samenstellen van rapporten van onderzoeken.Hun protest is totaal en richt zich tegen permanente oorlog,tegen het “militair industriële complex”,tegen milieuverontreiniging,tegen vakidiotisme,tegen uitbuiting,tegen autoritaire gezagspatronen,tegen ondoorzichtige bureaucratieën,tegen rechters, tegen de overheid in het algemeen.Dergelijke personen staan vaak eindeloos stil bij de frustraties die ze vaak al eerst zelf hebben meegemaakt,dat ze als tragisch beschouwen.Soms kan het zelfs op den duur leiden tot betrekkingswaan,de ziekelijke neiging alles wat er plaats vindt in de samenleving in verbinding te brengen met zichzelf daarbij een centrale positie toe te denken.

[Klokkenluiders echter, zijn onmisbaar in de samenleving waar ze te maken krijgen met o.a. intimidatie,zwaar nadeel in hun loopbaan,ontslag,raken geleidelijk aangewezen op de partner of op de bijstand,problemen met het gezin en de omgeving waar ze niet begrepen worden,bespotting,criminalisatie en gesol door justitie is een nieuwe psychische slag].

Omdat ze hun leven vaak gaan zien als een aaneenschakeling van teleurstellingen en verraad door gezaghebbende instanties hebben ze een “zesde” zintuig voor situaties waarin aan hun verlangens en behoeften niet wordt voldaan.Die voorstelling van zaken dwingt hen voortdurend te streven naar een groter inzicht in zichzelf.Omdat ze ondertussen ook soms hun ware identiteit zijn kwijtgeraakt met het verstrijken van de tijd (soms jaren),gaan ze op een moment verlangen dat iets of iemand hun het gevoel zal ondersteunen.Van de overheid krijgen ze soms maar ook vaak geen bericht terug, krijgen na verloop van tijd het stempel van querelantenwaan aangemeten omdat de overheid ze na verloop van tijd als lastpost begint te ervaren wanneer hun onderwerpen steeds dieper in de corruptie van de overheid graven,of erger.. de overheid laat ze ontoerekeningsvatbaar verklaren en opsluiten.Omdat ze zich dan vaak niet meer geheel bewust zijn van hun eigen kracht,geloven ze niet of nauwelijks nog in staat te zijn veranderingen te bewerkstelligen of situaties te kunnen beïnvloeden.Daarom vereenzelvigen ze zich gemakkelijk met de rol van slachtoffer.Door voortdurend juridische geschillen van het verleden uit te pluizen,verspillen ze hun niet geringe energie en worden ze zelfs egocentrisch of sommigen onder hen gaan strafbare alternatieven zoeken om langs die weg toch het gelijk te kunnen krijgen, vaak ook zonder resultaat.De verborgen schat waartoe deze aanhoudende zoektocht moet leiden, is de ontwikkeling van een zeer gecompliceerd,creatief geestelijk proces.Omdat ze een tegengewicht moeten vinden voor het verdriet van dit graven in vroegere juridische tragedies proberen dergelijke personen te ontsnappen aan hun pijn door te vluchten in de fantasiewereld van het verlangen. “Gelijkheid en rechten voor iedereen,liefde en de wereld zonder geweld en oorlogen”.Een verlangen wat overigens niet verboden is.De realiteit is een desillusie en stuurt hen in de richting van de meer vertrouwde,aangename omgeving van hun innerlijke wereld.Ze worden heen en weer geslingerd tussen tragedie en fantasie en daarom valt het hen niet makkelijk te leven in realiteit van de echte wereld die juist alleen maar hard is, en over geld,wapens,oorlog en macht gaat.Opzoek naar meer kennis leggen ze vaak enorme verzamelingen boeken,brieven,rapporten en ander leermateriaal aan.Dikwijls voelen ze de behoefte zich te specialiseren op een bepaald gebied en vergaren ze een volledige bibliotheek over het door hen gekozen onderwerp.De ongeraffineerde energie brengt hen er elke

dag toe te proberen de bestaande omstandigheden te verbeteren,maar zullen ze hun verbolgenheid blijven onderdrukken en die nog jarenlang koesteren.Dit verschijnsel noemt men "vacuüm".Hun oordeelsvermogen en organisatorische vaardigheden vallen hierdoor geheel in het water,en ze staan vaak alleen terwijl het vaak juist de organisaties zijn waartegen zij zich plegen te verzetten.Hun psychische vermogens,die samengevat kunnen worden in de drieslag "denken,voelen en willen" blijken "NUL".Men kan spreken over innerlijke desoriëntatie terwijl de ontwikkeling intellectueel vaak van een hoog kaliber blijkt te zijn,zijn het net precies niet deze vermogens die de poort vormen tot groter bewustzijn.

[Men moet als klokkenluider dus over techniek kunnen beschikken die voorwerp is van socialebeïnvloeding,die ze vaak missen.Men moet nieuwe plannen kunnen maken en vooruit zien (horizontverruiming),men moet strategisch kunnen denken.Het vermogen bezitten om sociale wetmatigheden van de situatie te kunnen begrijpen (sociaal inzicht),het vermogen tot inleven in de situatie (sociale sensitiviteit),het vermogen om te kunnen handelen in de situatie (socialetechniek).Dat vooronderstelt een gespecialiseerde kundigheid veranderkunde "planned change" en bedrevenheid].

Dit betekent,dat de klokkenluider niet langer kan volstaan met louter wetenschappelijk reageren of bij herhaling het voeren van louter juridische geschillen,om sociale veranderingen te kunnen effectueren,maar de actie die moet kunnen omzetten in psyhological theories en menselijke ideeën (ideational theories).Het gaat over technieken van gedrags-of attitudeverandering in combinatie van organisatie-ontwikkeling.

De huidige maatschappelijke orde in Nederland wordt nogal gekenmerkt door fundamentele belangentegenstellingen.Daarin kan slechts wijziging worden gebracht door fundamentele herstructurering van het maatschappelijke systeem,waarvoor veelal een conflictstrategie in een planned change nodig blijkt te zijn om resultaat te kunnen boeken.Manipulatieve gedragsbeïnvloeding van de egoïstische en materialistische burger in de samenleving (humane strategiën (people approaches) blijkt echter geen eenvoudige aangelegenheid.Men moet vooraf een referentiekader stellen, "hoe ver kan ik hierin gaan", dat de veranderkunde niet gaat vervallen in het politiek-ideologische extremisme.Altijd is geld nodig en steun van personen met maatschappelijke aanzien en status.Alleen lukt dit nimmer.

Door: IFUD of Human Rights
2014